

[Aksel Larsen.]

slag er et Mæglingforslag og altsaa ikke tager Stilling til, hvad der er sagligt rimeligt, men kun tager Stilling til, hvad der maatte være Mulighed for at faa vedtaget af begge Parter.

Det er ikke Forligsinstitutionens Op-gave at undersøge, hvad det paagældende Erhverv kan bære af Lønudgifter, eller hvad der maa anses for en rimelig Løn i Henhold til Priseniveauet og til den Arbejdsindsats og de Kvalifikationer, der forlanges i vedkom-mende Fag. Forligsmanden har heller ikke hverken Ret eller Pligt til at tage Stilling til et Spørgsmaal som Arbejdsløsheden og det deraf følgende Spørgsmaal om Arbejds-tidens Længde. Forligsmanden skal i hele sit Arbejde kun lade sig lede ud fra Hen-synet til, hvad der er Mulighed for at faa vedtaget af begge Parter. Hvis han ikke skønner, det er muligt at stille et saadant Forslag, saa skal han lade være med at stille Forslag, saa er det nemlig brødløst at gøre det.

Derfor foreligger der intet som helst om, at det stillede Forligsforslag er det sag-ligt rigtige og forsvarlige. Derfor har Rigs-dagen heller ingen Ret til at ophøje dette Mæglingforslag til Lov. Rigsdagen maa tage Stilling til noget andet. Hvis Rigsdagen endelig vil beskæftige sig med Sagen, saa maa den tage Stilling til Lønnens Forhold til Priseniveauet. Dernæst maa Rigsdagen tage Stilling til Arbejdsløsheden.

Her befinder vi os i den Situation, at Regeringen har sin Stilling klar, Regerin-gens Stilling til dette Spørgsmaal er udtrykt af den højtærede Statsminister i hans Tale her i Forgaars. Jeg beklager, jeg ikke er i Stand til at citere det paagældende Afsnit af Statsministerens Tale ordret, men det skyldes, at Trykkeriet i det Tempo, Arbejdet gaar, ikke har kunnet følge med, saa vi har ikke faaet Fortrykket af Rigsdags-tidenden endnu. Saa vidt jeg opfattede Mini-sterens Udtalelser, erklærede han imidler-tid, at man maatte gøre noget imod Arbejds-løsheden derved, at man i de mekaniserede Fag foretog en Arbejdstidsforkortelse. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Statsminister har udtalt sig om dette Spørgsmaal paa Reger-ingens og Regeringspartiernes Vegne, og saa er der en udmærket Anledning til her at omsætte Meningen i praktisk Handling.

Som jeg sagde før, er dette ikke blot en Lønkonflikt. Jeg er endda ikke sikker paa, at det i første Række er en Lønkonflikt. Typograferne har med meget stor Styrke rejst Kravet om en Arbejds-tidsforkortelse med en halv Time om Dagen,

saa Arbejdsugen bliver ikke paa 48, men kun paa 45 Timer. Hvis Regeringen endelig vil have denne Konflikt løst ved Lovgiv-ningsmagtens Indgriben, saa ser jeg ikke rettere, end at den rimelige Maade at gøre det paa er, at man regulerer Arbejdstiden nedefter, lovfæster den 45 Timers Uge for Bogtrykkerfaget.

Jeg henstiller til Regeringen at udtale sig herom og maa gøre opmærksom paa, at vor Stilling til dette Lovforslag kommer til at afhænge af, hvorvidt Lovforslaget kan blive ændret i den af mig her angivne Retning.

Statsministeren (Starming): Jeg skyl-der vist at oplyse, at Mæglingforslaget, som nu foreslaas ophøjet til Lov, er blevet til efter Forhandlinger med Forligsmanden. Det er tiltraadt og anbefalet af Arbejdernes Tillidsmænd i de forskellige grafiske Fag og af de Repræsentanter for De samvir-kende Fagforbund, som deltog i Forhand-lingerne. Det er en Selvfølge, at naar man foreslaar dette Forslag ophøjet til Lov, kan man ikke samtidig foretage Ændringer deri. Ændringerne maatte jo forudsættes at have været behandlet for Voldgiftsretten eller paa anden Maade. Men efter at de Tillidsmænd, som har Kendskab til Sagerne, har ment at kunne give Lovforslaget deres Anbefaling, kan jeg ikke nære nogen Be-tænkelighed ved at følge dem.

Jeg har før gjort opmærksom paa, at efter min Mening vilde en Typografkon-flikt under normale Forhold ikke være af nogen særlig farlig eller ondartet Karakter. Ligesom andre Medlemmer har sagt, kan jeg særdeles godt undvære ikke blot de københavnske, men ogsaa Provinsens Blade i nogen Tid — det vilde være mig saare bekvemt at være fri for dem. Men i dette Øjeblik har jeg ikke Lyst til at øve det Overgreb over for en Del af Befolkningen, som ligger i, at vi intet foretager over for den truende Konflikt. Ude i Befolkningen vil man med nogen Forundring erfare, at Venstres Ordfører ikke mener, det er urimeligt at faa en lille rask Typografkonflikt og Bladstrejke. Jeg forstaaer meget vel Tanken, der laa bag. Men det er der ingen Grund til at komme nærmere ind paa; der er vel ingen her, der er saa dumme, at de ikke har forstaaet det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møl-lers Bemærkninger forstod jeg for saa vidt ikke rigtig, som han gjorde gældende, at jeg forud skulde have afværget denne Konflikt. Det ærede Medlem burde engang studere, hvordan Organisationer har det